22/08/2024

Ο Άγιος Ιωάννης Δαμασκηνός για την Αγία Γραφή

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Αγίου Ιωάννου Δαμασκηνού
Έκδοσις ακριβής της ορθοδόξου πίστεως
Απόδοση στην νέα ελληνική
Αρχιμανδρίτης Δωρόθεος Πάπαρης (νυν Μητροπολίτης Δράμας)

Συνέχεια από εδώ: http://www.pemptousia.gr/?p=405228

Ένας είναι ο Θεός που υμνείται και δοξάζεται ως Τριάδα και τον οποίο κηρύσσει η Παλαιά και η Καινή Διαθήκη, σύμφωνα με τα λόγια τού Κυρίου:

«Δεν ήλθα να καταργήσω το νόμο, αλλά να τον συμπληρώσω».

Διότι Αυτός πραγματοποίησε τη σωτηρία μας, για την οποία ομιλεί όλη η Γραφή και όλα τα μυστήρια.

Και πάλι λέει: «Ερευνάτε τις Γραφές, επειδή αυτές μιλούν για μένα».

Και ο Απόστολος είπε:

«Σε πολλές περιπτώσεις και με πολλούς τρόπους ο Θεός μίλησε τον παλιό καιρό στους πατέρες μας μέσω των προφητών, και τις τελευταίες αυτές ημέρες μας μίλησε μέσω του Υιού».

Με τη χάρη του Αγίου Πνεύματος, λοιπόν, ο νόμος, οι προφήτες, οι ευαγγελιστές, οι απόστολοι, οι ποιμένες και οι δάσκαλοι μίλησαν.

«Κάθε Γραφή, λοιπόν, είναι θεόπνευστη και πολύ ωφέλιμη».

Επομένως, είναι πολύ ωραίο και πολύ ωφέλιμο στην ψυχή να ερευνάμε τις θείες Γραφές.

Όπως ακριβώς ένα δένδρο που είναι φυτεμένο στο μέρος που υπάρχουν πολλά νερά, έτσι και η ψυχή που αρδεύεται με την Αγία Γραφή, ευδοκιμεί και αποδίδει ώριμους καρπούς, δηλαδή ορθόδοξη πίστη, και είναι στολισμένη με αειθαλή φύλλα, με δηλαδή θεάρεστες πράξεις.

Διότι οι άγιες Γραφές μάς οδηγούν στις ενάρετες πράξεις και την καθαρή θεωρητική γνώση, επειδή μέσα σ’ αυτές βρίσκουμε την προτροπή για κάθε αρετή και την αποτροπή για κάθε κακία. Αν είμαστε, λοιπόν, φιλομαθείς, θα είμαστε και πολυμαθείς· διότι όλα τα πετυχαίνει η επιμέλεια, ο κόπος και η χάρη που δίνει ο Θεός. «Καθόσον, αυτός που ζητά παίρνει, αυτός που ψάχνει βρίσκει και αυτός που χτυπά την πόρτα του ανοίγουν».

Ας χτυπήσουμε, λοιπόν την πόρτα του πολύ ωραίο παραδείσου των Γραφών, που είναι μυρωδάτος, πολύ γλυκύς και ωραίος και γεμίζει τ’ αυτιά μας με κάθε είδους κελαδήματα των νοερών θεοφόρων πτηνών· αυτός (ο παράδεισος των Γραφών) αγγίζει την καρδιά μας και, όταν αυτή είναι λυπημένη την παρηγορεί, όταν είναι ταραγμένη την ηρεμεί και τη γεμίζει με ανέκφραστη χαρά· ανεβάζει το νου μας στα χρυσαυγή και υπέρλαμπρα ενδότερα του νου του «θείου περιστεριού», το οποίο με τα φωτεινά φτερά του μας οδηγεί στο μονογενή Υιό και κληρονόμο του γεωργού του νοητού αμπελώνα, και μέσω αυτού μας παρουσιάζει στον Πατέρα των φώτων.

Όμως, ας μη χτυπήσουμε τη θύρα με αδιαφορία, αλλά με περισσότερη προθυμία και επιμονή· ας μην αποθαρρυνθούμε κρούοντας· διότι έτσι θα μας ανοίξει τη θύρα. Αν, δηλαδή, διαβάσουμε μία και δύο φορές και δεν καταλάβουμε αυτά που διαβάσαμε, ας μην αποθαρρυνθούμε, αλλά να επιμείνουμε, να εντρυφήσουμε, να

ρωτήσουμε.

Διότι λέει (η Γραφή), «ρώτησε τον πατέρα σου και θα σε πληροφορήσει, ρώτησε τους πρεσβυτέρους και θα σου πουν».

Διότι η γνώση δεν είναι κτήμα όλων.

Ας αντλήσουμε από την πηγή του παραδείσου τα πάντοτε αναβλύζοντα και ολοκάθαρα νερά που μας προσφέρουν την αιώνια ζωή· ας τ' απολαύσουμε, ας τα χαρούμε με απληστία· διότι έχουν ανεξάντλητη τη χάρη. Αν πάλι μπορέσουμε ν' αποκομίσουμε κάτι ωφέλιμο από τους εκτός Εκκλησίας, δεν είναι απαγορευμένο.

Ας γίνουμε επιτυχημένοι τραπεζίτες συσσωρεύοντας το ατόφιο και καθαρό χρυσάφι και αποφεύγοντας το νοθευμένο. Ας δεχθούμε τους ωραιότατους λόγους και ας πετάξουμε τους γελοίες και ξένες μυθολογίες στα σκυλιά· διότι θα μπορέσουμε ν' αποκτήσουμε απ' αυτούς μεγάλη δύναμη εναντίον τους.

Πρέπει, επίσης, να γνωρίζουμε ότι τα βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης είναι είκοσι δύο, σύμφωνα με τα γράμματα της Εβραϊκής γλώσσας. Διότι αυτή έχει είκοσι δύο γράμματα, από τα οποία τα πέντε διπλασιάζονται, για να γίνουν αυτά είκοσι εφτά· διπλό δηλαδή είναι το Χάφ, το Μεμ, το Νουν, το Φι και το Σαδί.

Γι' αυτό και τα βιβλία, σύμφωνα μ' αυτό τον τρόπο, αριθμούνται είκοσι δύο, αλλά είναι είκοσι επτά, επειδή πέντε απ' αυτά διπλασιάζονται.

Ενώνεται, δηλαδή, το βιβλίο της Ρουθ με των Κριτών και οι Εβραίοι τα υπολογίζουν ως ένα βιβλίο· ένα βιβλίο αριθμούνται η πρώτη και δεύτερη των Βασιλειών· ένα, επίσης, η τρίτη και τέταρτη Βασιλειών· ένα βιβλίο ακόμη η πρώτη και δεύτερη των Παραλειπομένων και ένα η πρώτη και δεύτερη του Έσδρα.

Έτσι, λοιπόν, τα βιβλία συναποτελούν τέσσερις πεντατεύχους και υπολείπονται άλλα δύο, ώστε τα βιβλία που περιλαμβάνονται στον Κανόνα να είναι τα εξής: τα νομικά πέντε· η Γένεση, η Έξοδος, το Λευϊτικό, οι Αριθμοί και το Δευτερονόμιο· αυτή είναι η πρώτη πεντάτευχος, η οποία λέγεται και νομοθεσία.

Έπειτα είναι η άλλη πεντάτευχος, που λέγεται Γραφεία, και από ορισμένους Αγιόγραφα, τα είναι είναι τα εξής:

Ιησούς του Ναυή, Κριτές με τη Ρουθ, πρώτη και δεύτερη Βασιλειών (ένα βιβλίο), τρίτη και τέταρτη Βασιλειών (ένα βιβλίο) και τα δύο Παραλειπόμενα (πάλι ένα βιβλίο)· αυτή είναι η δεύτερη πεντάτευχος.

Τρίτη πεντάτευχος είναι τα στιχηρά βιβλία· δηλαδή, ο Ιώβ, το Ψαλτήρι, οι

Παροιμίες του Σολομώντα, ο Εκκλησιαστής του ίδιου, το Άσμα Ασμάτων, πάλι του ίδιου συγγραφέα (Σολομώντα).

Τέταρτη πεντάτευχος είναι η προφητική· οι δώδεκα (μικροί) προφήτες, ένα βιβλίο, ο Ησαΐας, ο Ιερεμίας, ο Ιεζεκιήλ, ο Δανιήλ.

Έπειτα τα δύο βιβλία του Έσδρα που αποτελούν ένα και η Εσθήρ.

Και η Πανάρετος, δηλαδή η Σοφία του Σολομώντα και η Σοφία του Ιησού, την οποία ο πατέρας του Σιράχ έγραψε στα εβραϊκά, και στα ελληνικά την ερμήνευσε ο εγγονός του Ιησούς, ο γιος του Σιράχ. Είναι ηθικά και καλά βιβλία, αλλά δεν υπολογίζονται στον αριθμό (των βιβλίων της Παλαιάς Διαθήκης) και ούτε ήταν τοποθετημένα μέσα στην κιβωτό.

Και (ο Κανόνας) της Καινής Διαθήκης είναι τα τέσσερα Ευαγγέλια· του Ματθαίου, του Μάρκου, του Λουκά και του Ιωάννη· επίσης, οι Πράξεις των αγίων Αποστόλων που έγραψε ο ευαγγελιστής Λουκάς· ακόμη, οι επτά Καθολικές Επιστολές: μία του Ιακώβου, δύο του Πέτρου, τρεις του Ιωάννου, μία του Ιούδα· οι δεκατέσσερις επιστολές του αποστόλου Παύλου, η Αποκάλυψη του ευαγγελιστή Ιωάννη και οι Κανόνες των Αγίων Αποστόλων, που έγραψε ο Κλήμης.

Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού, «Έκδοσις ακριβής της ορθοδόξου πίστεως», απόδοση στην νέα ελληνική, Αρχιμανδρίτης Δωρόθεος Πάπαρης (νυν Μητροπολίτης Δράμας). Από: http://users.uoa.gr/~nektar/orthodoxy/paterikon/iwannhs_damaskhnos_ekdosis_akribhs.htm

«1»

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)